
HOLOKAUSTUM (2) *sb n*

Oba o jasne, a pochylone.

sg N holokaustum (1). ◇ (lat.) N pl holocausta (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ofiara całopalenia w Starym Testamencie [holocaustum – obiad BartBydg; – palona ofiara Mącz 157b; – ofiara do palenia Calep; całopalona ofiara – holocaustum Cn] (2) : Troiákíey zupełney offiáry/ którą Holokaustum zową/ offiárowánia ípořob opiřuíe/ z wołow/ Owiec/ y ptaków. Leop Lev 1 arg; Ofiáry. Holocausta. Neomenie. Kalęde. Solennitates. BielKron 94 marg.

BZ